

И тълото и душата
Сж доволни, сити;
Всичко, Боже, е засмъно,
Всички сж честити.

Л. Бобевски.

ЛАКОМСТВО.

Велкови имаха много череши въ градината си. Прѣзъ Май отъ далечъ градината се червенѣше. Черешитѣ бѣха почнали

да зрѣять, но не бѣха още узрѣли.

Велко покани приятеля си Пенчо да отидатъ да си набератъ малко череши. Като стигнаха въ градината, всѣки се качи по на една череша.

Велко пробираше само зрѣлитѣ череши и плюеше кокичкитѣ, а Пенчо, като лакомъ, ядѣше и зрѣли и зелени. А отъ бързане той гълташе и кокичкитѣ.

Вечеръта на Пенчо стана тежко на стомаха. На другия день той бѣше вече боленъ. Стомахътъ му бѣше се поврѣдилъ отъ зеленитѣ череши, а червата му се запушили отъ кокичкитѣ. Даваха му лѣкарства, но нищо му не помогна. Слѣдъ нѣколко дни Пенчо се помина. Той стана жертва на лакомството си.

